

РЕШЕНИЕ

№ 16422

гр. София, 14.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 74 състав, в
публично заседание на 28.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Младен Семов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **1392** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, вр. с чл. 167, ал. 2 т.2 от Закона за движение по пътищата.

Образувано е по жалба на Б. М., ЕГН [ЕГН] с адрес: [населено място], [улица], вх.2, ап.31 срещу действия по поставяне на скоба на пътно превозно средство за което не е заплатена дължимата цена за паркиране“ за лек автомобил „Н. Д.“, рег. [рег.номер на МПС], приложена от контрольор № 39 И. Н. от ЦГМ ЕАД, описано в съобщение № В 2552781/01.02.2025г.

Съдът, като съобрази, че по същество се оспорва приложена принудителна административна мярка „принудително задържане“ по ЗДвП и след проверка на жалбата приема:

Процесната жалба е допустима и редовна/с отстранена нередовност и служебно установени факти, последно на 19.03.2025г./, като подадена от активно легитимирано лице, адресат на заповедта, в срока по чл.149 ал.1 от АПК, срещу подлежащ на обжалване акт, в съответствие с изискванията на чл.150 и чл.151 от АПК и като такава подлежи на разглеждане по същество.

По същество, жалбоподателят твърди, че мярката е назаконосъобразно приложена, тъй като:

За времето на паркиране е закупен, попълнен и поставен в автомобила хартиен талон. Часът е бил 10.11ч., талонът е попълнен с начален час 10.15 съобразно указанията на задната му страна. След връщане в автомобила установява, че има поставена скоба, обадил се е на поставеният тел за връзка на което обаждане се отзовал и пристигнал на място екип, който отказал да махне скобата.

В придружаващо жалбата писмо от 10.02.2025г., изпълнителния директор и председателя на СД на ЦГМ ЕАД твърдят, че след извършена проверка е установена допусната техническа

грешка, поради което е взето решение на жалбоподателя да се възстанови заплатената сума за разходите по прилагане на ПАМ и на жалбоподателя е представена възможност да избере – в брой или по банков път. В тази връзка твърдя, че е налице отпаднал правен интерес. С писмо от 18.03.2025г. изпълнителния директор и председателя на СД на ЦГМ ЕАД заявяват, че жалбоподателя е избрал сумата да му бъде възстановена на каса на дружеството но до настоящият момент/17.03.2025г./ не се е явил за да получи същата.

Ответаната страна - И. Н., на длъжност „Контрольор автомобилен транспорт“ в ЦГМ ЕАД, не/изразява становище аналогично с посоченото в писмото на ръководителите на ЦГМ ЕАД.

По съществото на спора с оглед твърденията на страните, предмета на страните и приложимата нормативна база, съдът съобрази:

Съгласно чл. 167, ал. 2, т. 2 от ЗДвП служби за контрол, определени от кметовете на общините, използват техническо средство за принудително задържане на пътното превозно средство, за което не е заплатена дължимата цена за паркиране по чл. 99, ал. 3 от с. з. до заплащане на цената и на разходите по прилагане на техническото средство.

Според чл. 124 от НОДТСО, оперативната дейност по използването и прилагането на техническото средство тип "скоба", таксуването на собствениците или упълномощените от тях водачи, както и освобождаването на принудително задържаните ППС, се организира и осъществява от общинското дружество "Център за градска мобилност" ЕАД по ред и при условия, определени със заповед на кмета на Столична община, издадена на основание и в изпълнение на чл. 167 и сл. от ЗДвП.

Със своя Заповед № С018РД- 95-454/03.08.2018 г., кметът на СО е одобрил "Ред и условия за принудително задържане, чрез блокиране на колелото на неправилно паркирано ППС в зоните за почасово платено паркиране при използване на техническо средство, тип "скоба". Посочения акт определя юридическото лице "ЦГМ" ЕАД, чрез дирекция „Паркиране и мобилност“ като структура на която са възложени административните правомощия по използване и прилагане на техническо средство тип „скоба“, събирането на дължимите суми, определени по реда на чл.127 от НОДТСО от собственици или упълномощени от тях водачи за освобождаване принудително задържаните ППС в зоните за почасово паркиране на територията на СО. С т.3 на посочената заповед е посочено, че екипът за принудително задържане се състои от контрольор и шофьор, като съгласно т.6 от същата контрольорът поставя техническо средство тип „скоба“.

С оглед на изложеното, носител на властническото правомощие да наложи принудителните административни мерки са лицата – служители на "Център за градска мобилност" ЕАД, които въз основа на валидно правоотношение заемат длъжността "Контрольор автомобилен транспорт".

По делото е представено допълнително споразумение към трудов договор и длъжностна характеристика, видно от които И. Н. заема длъжността "Контрольор автомобилен транспорт".

По изложените съображения съдът намира, че оспорвания акт – ПАМ е наложен от компетентен орган, в кръга на предоставените му правомощия.

Принудителното задържане на пътното превозно средство чрез техническо средство - скоба представлява принудителна административна мярка. По своя характер тази мярка е форма на държавна принуда, а по своето предназначение цели да отстрани вредните последици от констатирано правонарушение - паркиране на определените за целта места, без да е заплатена дължимата за това такса по чл. 99, ал. 3 ЗДвП. Мярката е нормативно-установена - чл. 167, ал. 2, т. 2 ЗДвП. С оглед на това по своя характер налагането ѝ представлява проява на властта на съответния орган едностранно да предизвика промяна в правната сфера на адресата на мярката и следователно има белезите на индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 АПК.

Законът не предвижда съставяне на нарочен акт в писмена форма за налагане на конкретната

мярка. Аргумент в тази насока се извлича при тълкуване на разпоредбата на чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, според която изброените в чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 принудителните административни мерки се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. По аргумент на противното за мярката по чл. 167, ал. 2, т. 2 от ЗДвП не се изисква писмена форма. Същата се налага чрез фактически действия – използване на техническо средство за принудително задържане.

С оглед изложеното фактическият състав на визираната в чл. 167, ал. 2, т. 2 ЗДвП мярка за административна принуда изисква да е налице паркиране на моторно превозно средство в зона, определена за платено паркиране, във време, за което е дължимо заплащане и това плащане да не е извършено към установения за валидността му момент. Елементите на фактическия състав трябва да са налице кумулативно.

В настоящият казус, безспорно между страните - не е налице третият елемент. Установява се, че жалбоподателят е заплатил дължимата такса за почасов престой.

По делото е представено копие на талона за паркиране с отбелязано време за престой -1 час,с начало 10.15 на 1.02.2025г. На задната част на талона са отбелязани указания,че „започнал 5минутен престой не се взима под внимание“. В този смисъл и след като е безспорно между страните,че лицето е паркирало в 10.11ч.,правилно талонът следва да се попълни от следващият 5-минутен период а именно 10.15ч. Видно от съобщението за прилагане мярката,същата е приложена в 10.12ч. Т.е. в периода в който 5минутният престой не се взима под внимание. Ето защо следва да се приеме, че мярката е приложена незаконосъобразно.

Противно на изложените възражения за недопустимост на производството настоящият състав счита,че желанието за възстановяване неправомерно получена сума не може да се приравни на правен интерес от оспорване на мярката.

Както бе посочено по-горе – мярката се осъществява чрез принудително задържане с техническо средство „скоба“ . Същата е приложена и проявила действието си. Действието и е преустановено в резултат от заплащане от страна на жалбоподателя на цената и на разходите по прилагане на техническото средство.

В този смисъл и на първо място - заплатената сума е следствие от приложението на мярката и средство за преустановяването и. Същата не е израз на самата мярка, така,че да се приеме наличието на отпаднал правен интерес.

На второ място – сумата всъщност изобщо не е възстановена, изразеното желание за възстановяване от страна на ЦГМ ЕАД само по себе си няма никакъв правен ефект,такъв евентуално би имал възстановяването и.

На трето място – една незаконосъобразна мярка влече като последствие редица процесуални права, в т.ч. както правото и на оспорване,така и правото да се претендират вреди от действието и. В хипотеза на мярка прилагана с фактически действия като процесната, цялата съвкупност от действия, в т.ч. причинено неудобство на правомерният шофьор би могло да бъде предмет на последващ иск за вреди, който съдът не може и не следва да преклудира изначално и то в настоящото производство.

В тази връзка,както допустимостта,така и основателността на жалбата следва да се приемат за несъмнено установени.

Ето защо и на основание чл. 172 ал.2 предл.второ от АПК, Административен съд София-град,74 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ приложена принудителна административна мярка „принудително задържане на пътно превозно средство, чрез техническо средство, за което не е заплатена дължимата цена за паркиране по чл. 99, ал. 3, до заплащане на цената и на разходите по прилагане на техническото средство“, на лек автомобил тип “ за лек автомобил „Н. Д.“, рег. [рег.номер на МПС] , приложена от контролър № 39 И. Н. от ЦГМ ЕАД, описано в съобщение № В 2552781/01.02.2025г.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

Препис от решението да се изпрати на страните.